

са мѣнуватъ на *щ, ж*, като : *платѣж-плащамъ, видѣж-виждамъ*.

16. — Гласна буква сама или съединена съ нѣкоя съгласна, прави слогъ, като : *а, бо, ма, пра*.

17. — Единъ или повече слога съединени, тѣй щото да изразѣтъ едно понятие, правѣтъ *дума* или *слово* (4 и 9). И думы отъ единъ слогъ (*ты, азъ, Богъ, братъ*), казватъ са *едносложны*; отъ два слога (*ду-ша, прав-да, ра-достъ*) — *двусложны*, а отъ три и повече слога (*на-деж-да, мо-лит-ва, пра-во-сла-венъ*) — *многосложны*.

18. — Въ двусложнитъ и многосложны думы единъ слогъ са изрича малко по высочко отъ другитъ; наприм. въ думитъ : *книга, градина* слогаветъ *ки* и *ди*. Туй са зве *удареніе* или *тонъ*. И слогътъ, на който са пада удареніето, казва са *высокъ* или *дълъгъ*, а сичкитъ други — *низки*, или *кратки*.

19. — *Бѣльжска I*. Въ българскыя езикъ има много думы, които чрезъ премѣстенето на удареніето мѣнуватъ и смисль, и за туй връху тѣхъ са употребява отличителната чертичка (') като : *самѡ*, и *сѡмо*, *хорѡ* и *хѡра*, *клонѡ* и *клѡни* *пѡчетѡ* (честь) и *почѣтѡ* (почѣтень) *главѣнъ* и *главѣнѡ*, *пѡ много* и *по мнѡго*, и др. т. на които значеніето са познава отъ удареніето.

Бѣльжска II. — Българскый езикъ може да приѣмне двѣтъ наспоредъ точки или *трема* (·) за буквата *е*, кога трѣба да изрѣче гласа *ѣо*, каквото въ думитъ : *еще, трете, послѣдне, сине*, и пр.

Бѣльжска III. — Има единъ бѣльгъ (-), нареченъ *свѣдинителна черта* или просто *свѣдинителна*, която служи да съединява двѣ различни думы за да покажѣтъ едно само понятие, като *стѣрчи-опашка* (птиче), *скуби-свекѣра*, *лапки-муха*, *кой-годѣ*, *станѡ-паднѡ*: *стисни-пусни* и други. Сѣщѡтъ бѣльгъ турятъ и между слогаветъ на една дума кога превянува отъ единъ редъ въ другий.

О Б У Ч Е Н І Е 3. — Напишете слѣдующитъ думы на единъ листъ *книга отгорѣ на долу*, *срѣшу стѣка* отъ тѣхъ забелѣжете *коя отъ колко е слога и на кой слогъ е удареніето*, като различавате *въ думитъ слогъ отъ слогъ и дума отъ дума*.